

περιόδου ταύτης ἡτοῦ ἥποτε τοῦ Α.Σ.Ο. ἀναληφθεῖσα «ενίαία διαχείρισις τῆς σταφίδος» διὰ λογχρικούς τῶν παραγωγῶν, ἡ συγκέντρωσις δηλαδὴ τῆς παραγωγῆς καὶ ἡ ἐν συνέχειᾳ ἐπεξεργασία, συσκευασία καὶ φόρτωσις μερίμνη τῆς ἴδρυθείσης «Ενώσεως Ἐβραγωγέων Κορινθιακῆς Σταφίδος».

IV. Περὶ σὸδος 1953 μέχρι σὴ μερον. Άπο τοῦ 1953 οἱ συκοποὶ τοῦ Α.Σ.Ο. περιώρισθοσαν εἰς τοὺς πρὸ τοῦ 1940 τοιούτους, ἀφεδείσης ἐλευθέρας τῆς ἐμπορίας τῆς σταφίδος μὲ καθορισμένη σῆμας τιμῶν ἀσφαλείας. Ἔπισης ἡ ἔδρα τοῦ Α.Σ.Ο. μετεφέρθη ἐξ Ἀθηνῶν εἰς Πάτρας. Εἶναι ἀληθές, ὅτι κατόπιν τῶν κατά τὴν Κατοχὴν ἐκριζώσεων σταφιδαμπέλων, αἱ καλλιεργούμεναι ἐκτάσεις περιώρισθοσαν ἀπὸ 580.000 εἰς 410.000 στρέμματα καὶ τὸ ὑψος τῆς παραγωγῆς ἐμειώθη ἀπὸ 125.000 εἰς 75.000 τόννους.

Ἡ μείσις αὕτη, ωφειλομένην ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω καὶ εἰς τὴν πτῶσιν τῶν στρεμματικῶν ἀποδόσεων, τὴν παραμέλησιν, τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύουν οἱ σταφιδοπαραγωγοὶ ὅσον ἀφερᾶται τὴν καλλιεργείαν τῶν κηπάτων των καὶ τέλος, τὸ φυσιολογικὸν γῆρας τῶν σταφιδαμπέλων, εἰχον ὡς ἀποτέλεσμα διστε τὸ ὄλον σταφιδικὸν πρόβλημα νὰ ἀπωλέσῃ τὴν προπολεμικήν του δξύτητα. Τοιουτορέπως, ἀποκατεστάθη ποιαὶ τις ισορροπία μεταξὺ παραγωγῆς καὶ διαθέσεως.

Τὸ θέμα σῆμας παραμένει πάντοτε ἀνοικτὸν καὶ θάτερον εἰς τὸ προσκήνιον τῆς δξύτητος, εὐθὺς ὡς αἱ στρεμματικαὶ ἀποδόσεις ἀποκατασταθοῦν εἰς τὸ προσκήνον ὑψος καὶ ἡ παραγωγὴ Κορινθιακῆς σταφίδος ἀνέλθῃ εἰς τοῦ 100.000 τόννους. Εἰς τὸν τοικάτην ἀπόκαταστασιν θάση συντελέσῃ ἡ ἐπιμελεστέρα καὶ ἐντατικωτέρα καλλιέργεια τῶν σταφιδαμπέλων.

Ἡ παγκόσμιος παραγωγὴ σταφίδων εὑρίσκεται σήμερον εἰς ἐπίπεδα κατὰ πολὺ ὑψηλότερο τῶν τοιούτων τῆς εἰς ὄλον τὸν κόσμον καταναλώσεως. Ἐξ αὐτοῦ καὶ ὁ μεταξὺ τῶν σταφιδοπαραγωγῶν χωρῶν ἀνταγωνισμὸς περὶ τὴν ποιότηταν τοῦ προσκήνου τῶν εἰς τὴν διεθνῆ καταναλωτικὴν ἀγορὰν εἶναι δξύτητος, τόσον [ἐπὶ τοῦ

ποιοτικοῦ πεδίου, ὃσον καὶ ἐπὶ τῶν τιμῶν. Διὰ τὴν περαιτέρω ἐνίσχυσιν τοῦ πληθωρικοῦ προσκήνου τῶν, χρησιμοποιούνται ὑπὸ τῶν ἰσχυροτέρων πολιτικῶν καὶ σίκυονομικῶν σταφιδοπαραγωγῶν χωρῶν καὶ μέσα ὀλιγώτερων ἔντιμα, μὲ κύριον ἀντικείμενον ὅπου πόπον τὴν ἀπώλησιν τῶν ὄμοιων προσίστων τῶν πτωχοτέρων ἥ δυνάτων χωρῶν.

Ὑπὸ τοιούτας συνθήκας, λόγοι προνοίας μᾶς ἐπιβάλλουν ρεαλιστικὴν ἀντιμετώπισιν τῆς διαμροφωθείσης καταστάσεως, ἡτις μδνον διὰ τῆς συντονίσμένης προσπάθειας ὅλων τῶν παραγόντων τῆς Σταφιδικῆς Οἰκονομίας θέλει συντελεσθῆ ἐπιτυχῶς. Ἡ ἐνίσχυσις τῶν συναγωνιστικῶν στοιχείων τοῦ προσκήνου διὰ τῆς ἀποφασιστικῆς βελτιώσεως τῆς ποιότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀμέσου ἥ ἐμμέσου μείωσεως τοῦ κόστους παραγωγῆς, ἐπεξεργασίας καὶ τῶν ἐπιβορύνσεων ἐκ τῆς πληθύνος τῶν παραπλανημένων μεταξὺ παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως μεσοζόντων, δέον νὰ εἴναι ὁ πρῶτος καὶ κυριώτερος ἀντικείμενος μοις σκοπός.

Πέραν αὐτῶν, ἐπιβάλλεται ἡ ἔγκαιρος κατ' ἔτος ληφθεὶς τῶν ἀπαραίτητων μέτρων προστασίας τῆς σταφίδος καὶ ἥ ἐξαγγελία τούτων διαπίστωμα στόματος ἐντὸς χρονικοῦ διαστήματος, καθοριζόμενου ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν διαμροφωμένων ἐκ τῶν πραγμάτων συνθηκῶν. Τὰ ἐν λόγῳ μέτρα πρέπει νὰ διέπῃ πάντως ὁρθολογιστικὴ προσπτικὴ καὶ εὐρυτέρα ἀντίληψις τῶν ἐλληνικῶν καὶ διεθνῶν οἰκονομικῶν ἐξελίξεων, τῶν συνδεομένων ἀμέσως ἥ ἐμμέσως μὲ τὰ προβληματα τῆς παραγωγῆς καὶ τῶν ἐξαγωγῶν. Ιδιαίτερα προσπάθεια θὰ πρέπει νὰ καταβληθῇ εἰς τὸν τομέα τῆς συστηματικῆς καὶ ὑπευθύνου ὁργανώσεως τῶν προσποθέσεων τοποθετήσεως τῶν ἐλληνικῶν σταφίδων εἰς τὰς ἀγορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐνδὲ προβλήματος κεφαλαιώδους σημασίας διὰ τὴν γενικωτέραν ἐξαγωγικὴν πρόσθοδον τῆς χώρας μας.

Διότι μόνον διὰ τοιούτων μέσων δύναται νὰ ὁρθοποδήσῃ καὶ νὰ ἐπιβιώσῃ ἡ Σταφιδοπαραγωγὴ, ἡτις ἀποτελεῖ τὸν δεύτερον κατά σειρὰν πλουτοφόρον ἐθνικὸν γεωργικὸν πόρον.

Λ. Σ. Λ.